63ste Jaargang No. 5168

DAGBLAD

Woensdag 23 Juli 1947

AMIGOE DI CURACAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad Adres: Conscientiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Conscientiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14 Oranjestad, tel. 38

Het gaat goed in Indie

30 Mijl van Djokjakarta

Oost Java bijna afgesneden

Lake Success is ingelicht

AP 22 Juli:

Premier Sjarifoeddin deed in een radio-rede te Djokjakarta een beroep op Australië en de wereld in het algemeen. Hij sprak tot onze vrienden in Australië hen vragend verdere bloedvergieten te voorkomen.

Het memorandum wordt ook naar Australië gezonden. Het blijkt dat men op een punt het niet eens is geworden.

De Nederlandse regering heeft de Verenigde Landen in kennis gesteld van het politie-optreden, ingevolg de herhaalde daden van geweldpleging. Tegelijker tijd werd bekend dat de Verenigde Landen bericht ontving van Indonesië, dat een beroep doet op de veiligheidsraad. Er werd geen commentaar bekend gemaakt, doch men neemt het niet op als een verzoek om hulp.

De Nederlandse nota beschuldigt Indonesië van zinloze vernielingen, hongerblokkade, vijandelijke propaganda, terwijl Nederland toch uiteindelijk verantwoordelijk is voor de souvereiniteit in dit gebied en daarom dergelijke vijandelijke daden niet kan toestaan.

Het is de Nederlandse regering duidelijk geworden, dat het niet in staat is recht en orde in het gebied te handhaven. In deze omstandigheden weigert die regering samen te werken met de Nederlandse regering, zodat H.M. Koningin's regering verplicht werd aan de Lt. Generaal opdracht te geven tot politie-maatregelen, maar dan met een beperkt karakter. De Nederlandse regering blijft zich baseren op Linggadjati.

De Associated Press correspondent Harris Jackson, bericht uit Djokjakarta, dat de Indonesiërs het optrekken van de Nederlanders ten Westen van Semarang tot stand bracht. Dit is het eerste militaire succes voor de Indonesiërs sinds het uitbreken van de vijandelijkheden op Zondag. De radio van de Indonesiërs riep om, dat zij aanvallend zijn ten Westen van Semarang.

De Nederlanders bombarderen Ambarawa tien mijl ten Zuiden van Semarang. In Lake Success verklaarde de Nederlandse regering volgens latere berichten, te hopen dat de omstandigheden zo lopen, dat men spoedig weer met de constructieve arbeid kan beginnen en een republiek gaat opbouwen zoals talloze burgers dat verlangen en zoals dat reeds in succesvolle samenwerking geschied is met de staten van Oost Indonesië en Bandoeng. Daar de Indonesische republiek niet als souvereine staat erkend is, kan de klacht van de Indonesische leiders wettelijk moeilijke punten doen ontstaan en de experts bij de Verenigde Landen zijn van mening dat dit instituut niet handelend kan optreden, tenzij de klacht wordt overgedragen door een onafhankelijke natie, lid of geen lid.

Uit Singapore bericht men dat Sjahrir in die stad aankwam, terwijl hij met een speciaal vliegtuig op weg was naar Brits Indië. Hij zal een reis door verschillende landen maken om sympathie voor de republiek op te wekken. Hij verklaarde dat Soekarno reactie noodzakelijk vindt en hij zal daarover rapport indienen.

(AP) Nieuws 22 Juli:

Sjahrir verklaarde in Singapore dat hij van plan is een bezoek te gaan brengen aan Nehru hoofd der Moslim Liga, ook zal hij Lord Killearn de Britse commissaris voor Zuid-Oost-Azië, die bemiddelend optrad bij de Linggadjati conferentie gaan bezoeken. Lord Killearn verblijft momenteel in Indië. Sjahrir verklaarde morele en materiële hulp van Indië te verwachten.

Het republikeinse leger heeft wel genoeg wapenen en ammunitie om de oorlog lang uit te kunnen houden. Onderhandeling zijn nu niet meer mogelijk, meende hij, op de oude overeenkomsten, want Nederland brak met alle overeenkomsten, het is zijn plan om Indië en de Arabische staten te bewegen de zaak voor de Verenigde landen te brengen.

D A.P.-correspondent Jackson die in Djokjakarta zit, seint uit die voorname plaats, dat de Nederlanders langzaam maar zeker volgens een vastgesteld schema verder oprukken. Er werd gemeld, dat een kleine eenheid aan land kwam aan de Oostkust terwijl de meeste vliegvelden bestookt werden zowel op Java als in Zuid-Sumatra. Aan deze vluchten nam een of twee vliegtuigen deel.

Er wordt geen melding gemaakt van tegenstand in de lucht van de zijde van de Republiek noch ook van anti-lucht activiteit. De schade aan de vliegtuigen van de republiek aangericht is niet groot. Twee personen zouden gedood zijn en tien gewond.

Hij ziet in de stad jonge soldaten die gebrek aan wapens hebben, in Westerse begrippen zouden zij geen kans maken, men verbloemt de quaestie niet en ontkent niet het gevaar dat de republiek loopt, doch er is vertrouwen dat de zaak tenslotte goed zal aflopen.

Bij de meeste officiële personen die ik sprak bestond er maar weinig twijfel of de Nederlanders zullen de steden wel spoedig bezetten, maar de quaestie is hoe lang ze die zullen houden. De Indonesiërs zijn een guerrilla-oorlog van plan, waarbij de rijke velden van Indië verwoest zullen worden en ontkennen, dat de belangen der vreemdelingen in de rubber de suiker en de rijst producten, waarvoor nu bij deze oorlog pracht-prijzen worden betaald.

Ze spreken echter veel over de mogelijkheid van interventie van buiten Engeland wordt gezien als een trouwe vriend en ze wachten vol spanning af wat Amerika wel zal doen.

De A.P.-correspondent in Batavia Swinton meldt, dat de Nederlandse troepen dieper het land indrongen en dit op zes punten. Stevige weerstand wordt er volgens de republikeinen bij Probolingo in Oost-Java geboden. De mariniers hebben daar nu een stuk van zeventig mijl tot Pandji. Het zijn mariniers, die in Amerika hun opleiding hebben genoten. De Nederlanders melden, dat er op verschillende punten gevochten wordt en dat een slag bij Probolingo te verwachten valt. De Nederlanders zeggen, dat de colonnes aan de kustweg eigenlijk geen tegenstand ontmoeten.

De Nederlandse berichten maken melding van stevige tegenstand bij Krian Midjay tussen Modjokerto en Soerabaia ook is er tegenstand bij Medan op Sumatra. De Nederlanders zeggen dat de landing goed volbracht werden. De tegenstand is minder dan verwacht werd. De Nederlanders zijn doorgedrongen tot op 35 mijl afstand van Djokjakarta in rechte lijn. De bulletins van de Indonesië geven de snelle opmars toe, gedurende de afgelopen 36 uur.

Er had een aanval plaats op Salatiga een plaats 25 mijl ten Zuiden van Semarang dat in handen is van de Nederlanders.

Saltiga is 33 mijl van de streek in handen van de Nederlanders. Djokjakarta ligt 60 mijl ten Zuiden van Semarang.

Vanuit Saltiga loopt een bergweg naar Djokjakarta. De Indonesiërs zouden twee vliegtuigen uit de lucht gehaald hebben en in West-Java bij Bandoeng en een in Oost-Java tussen Malang dat ze in handen hebben en Soerabaia. Deze vliegtuigen werden neergehaald door machinegeweervuur.

A.N.P. 22 Juli:

H. M. Koningin Wilhelmina zeide in een boodschap tot de verwanten van de Nederlandse strijdkrachten in Indië, dat zij in de komende angstige dagen met haar meeleefde. Zij was er zeker van dat ook nu weer Nederland deze beproeving moedig met vertrouwen zou doorstaan.

Lambertus Palar, het Indonesisch lid van de partij van arbeid, nam ontslag als lid van de tweede kamer. Hij stemde tegen de regerings politiek in Indonesië.

De N.V.V. deed een beroep op Nederland en de republikeinse regering om elke redelijke vorm van bemiddeling door arbitrage aan te grijpen en zich vast te houden aan de beginselen van Linggadjati, omdat alleen een vreedzame samenwerking op basis van gelijkheid en vrijheid een langdurige band tussen Nederland en Indonesië mogelijk maakt.

In een dagorder zeide Luitenant Generaal Spoor, Nederlandse opperbevelhebber in Oost Indië, dat: hoewel momenteel een gewapende macht de eerste plaats inneemt, blijft de principe van vrijheid voor het Indonesische volk een onveranderde richtlijn voor onze toekomstige politiek.

De Nederlandse opperbevelhebber van de Zeemacht, A. S. Pinke, zeide in een dagorder dat de Indonesische bevolking geen vijand is en dat hij verwacht dat de troepen zich onthouden van alle daden welke de bevolking zou doen lijden, uitgezonderd de militaire noodzaak.

Sjahrir, oud premier van Indonesië, is te Singapore aangekomen. Hij is op weg naar Engeland en zal ook een bezoek brengen aan Australië, Brits Indië en de Verenigde Staten. Volgens Reuter is het doel van deze bezoeken om een uitleg te geven aan de diverse regeringen wat de republikeinse houding en de tegenwoordige positie tot het buitenland is.

Een leger communiqué meldt: Drie republikeinse vliegtuigen werden gisteren op het Tasikmalaya vliegveld in vlammen geschoten.

Drie republikeinse leger vliegtuigen werden vernietigd op het Paranan vliegveld te Soerabaya. Enige bommen vielen op een benzine-depot.

Bij Madioen werden twee republikeinse vliegtuigen vernietigd.

Volgens Reuter woedden vanmorgen zware gevechten op de wegen naar Buitenzorg en Bandoeng, waar grote hoeveelheden rubber en andere plantage-producten in brand werden gestoken. Ook op de weg naar Salatiga en de omgeving van Semarang heersen zware gevechten.

Alleen de Nederlands-Indische civile militaire autoriteiten zijn verantwoordelijk voor de handhaving van orde en rust in Batavia.

Gisteren werd de avondklok in gesteld van 18.30 uur tot 5.30 uur.

De Burgemeester van Padang op Sumatra werd tijdens het uitoefenen van zijn plicht door de republikeinen gedood. Twee Nederlandse officieren die in zijn gezelschap waren werden licht gewond.

Volgens een Nederlands Marine communiqué hebben de Nederlandse mariniers een landing gemaakt bij Banjoewangi en Pasirpoetih. Men bood weinig tegenstand, nadat de republikeinse stellingen beschoten werden.

Een legercommuniqué meldt, dat alle, voor de eerste 24 uur gestelde doelen, bereikt zijn en zelfs overschreden werden. De tegenstand die geboden werd door de T.R.I. en andere republikeinse organisaties is zwakker gebleken dan men verwacht had. De bevolking arbeidt rustig door, slechts op enkele plaatsen werden vernielingen en brandstichtingen aangebracht.

De toestand in de grote steden op Java en Sumatra, welke steden onder Nederlands bewind staan, is rustig en normaal.

23 Juli AP.

Uit Djokja wordt nader geseind, dat Malang ernstig bedreigd wordt. De aanval geschiedt met strijdkrachten uit de basis Soerabaja. Er was een treffen bij Fandaan 20 mijl van die plaats. Er was luchtactiviteit in de sector van Bandoeng. 3 Vliegtuigen vielen Cheribon aan. Verder aanvallen hadden plaats op Somedang, Tjibatoe, Tjikadjang.

Er kwam een oproep van de leider Soetomo een bekend revolutionair uit Oost Java, om tot het laatste te vechten en alle Nederlandse soldaten te doden. Ook riep hij de Indonesiërs in de door de Nederlanders bezette gebieden op tot sabotage en vroeg om munitie depots op te blazen.

Tedja Sukamana ondervoorzitter van het parlement van de republikeinen richtte zich tot de eerste en tweede kamer, om toch met de oorlog op te houden en hij dreigde met de verschroeide aardepolitiek die de Nederlanders hun zelf geleerd hebben tijdens de bezetting van de Japanners.

Uit Batavia vernemen we verder, dat de centrale onbeschadigd in handen van de Nederlanders kwam, het postkantoor werd gedeeltelijk verwoest en ook hadden er verwoestingen plaats in de Chinezen wijk. De spoorbrug naar Cheribon kwam ook in tact in handen van de Nederlanders. Er wordt meegedeeld dat dit bericht stamt van de generaal majoor H. Durts commandant van de zeven December divisie, hij trekt nu met zijn mannen op. In het Oosten bereikte men Pasoeroean een twintig mijl van de plaats waar men landde. Het leger kwam tot Padaan enkele mijlen westelijk van Pasoeroean.

Uit Batavia komt het bericht, dat de mariniers nog maar een tien mijl hebben op te rukken, om het Oosten van Java af te snijden. Op slechts op sporadische punten vinden de troepen die langs tien fronten oprukken tegenstand. Vanuit Semarang rukte men dertig mijl op naar het Zuiden, dit is een derde van de weg naar Djokja. De Indonesiërs melden echter dat hun mannen wisten door te dringen tot de buitenkant van de stad Semarang, het uitgangspunt.

Aneta 23 Juli

Dinsdag zond H. M. de Koningin een boodschap aan de Nederlandse strijdkrachten in Indonesië, verklarende, dat Zij van de troepen verwacht dat zij zich welbehoren zullen gedragen en ieder die hulp nodig mocht hebben, tegemoet zouden komen. Zij vervolgde letterlijk:

„Moed, zelfbeheersing en andere eisen zullen van u verlangd worden. Ik weet dat gij als goede soldaten bereid zijt harde klappen te verdragen, en Ik heb de overtuiging, dat gij uw zware taak met eer zult volbrengen. Weest ervan verzekerd, dat Ik met mijn gedachten ten alle tijden bij U zal zijn."

Het blad „Het Binnenhof" verklaarde in haar editie van Dinsdag dat Generaal Spoor niet van plan is om Djokjakarta te bezetten, doch om eerst Java in drie delen te splitsen, om zodoende Midden Java te isoleren. Politieke waarnemers buiten Nederlands Indië leggen de nadruk op het feit dat de regering burgercommissarissen benoemd heeft voor West en Oost Java, maar niet voor Midden Java.

De linkse jeugdbeweging in Nederland heeft een beroep gedaan op de internationale democratische jeugdorganisatie, om over geheel de wereldprotest in te dienen tegen de houding van Nederland om tot militaire acties over te gaan.

Uit Washington meldt Aneta, dat de New Yorkse republikeinse vertegenwoordiger Jacob Javits in het huis van afgevaardigden op Dinsdag bekend heeft gemaakt, dat Nederland aan de wereld zal moeten uitleggen, „precies waarom het gebruik van militaire strijdkrachten" in Indonesië noodzakelijk was. Hij zeide verder dat Nederland de zaak voor de veiligheidsraad had moeten brengen, alvorens over te gaan tot militaire acties.

NEHRU

Zal hij Indië voor de Verenigde Landen brengen?

VAN KLEFFENS

Legde een verklaring af in New York.

De nieuwe Nederlandse ambassadeur in de Verenigde Staten, Van Kleffens, verklaarde op Dinsdag, na zijn aankomst aan boord van de „Veendam", omtrent de Indische quaestie:

„Wij beschouwen dit niet als een oorlog. Wij trachten slechts de rust en orde te handhaven. Een groot percentage van de Indonesiërs — mensen van Borneo, van Celebes, van de Molukken en de Soendas — is het eens met de Nederlanders.

Wij zijn werkelijk ontzettend geduldig geweest. Herhaalde malen heeft de republiek voorstellen gedaan, waarbij het niet optreedt als lid van een federatie. De republiek bleek niet bij machte de ordeloze elementen in eigen kringen te beheersen. Gewapende bandieten zonder wet, aan niemand gehoorzamend, trekken verwoestend rond bij de landbouwers. Dit moment is niet geschikt voor interventie of arbitrage."

Aneta 23 Juli

Uit Batavia meldt Aneta, dat Oost Java achter de lijn Probolinggo en Loemadjang in handen van de Nederlanders is.

Van uit Batavia bereikte men Tamboen Krawang.

Soekaboemi is bezet. Vele Chinezen waren daar bestolen.

In Makassar op Celebes ontstond grote verwarring toen een onbekend radiostation rond riep dat de Nederlanders op last van de Amerikanen alle vijandelijkheden hadden moeten stoppen. De radio ligt in de 30 meterband.

De republikeinse munt die de laatste weken als een barometer zakte kwam nu tot nog lager peil.

het nieuws van vandaag

Het gaat goed in Indië, en we hopen dat het waar is, wat de militairen hebben voorspeld nl., dat het mogelijk zal zijn dat deze actie maar kort duurt. In twee weken zou alles klaar kunnen zijn!

Het wordt tot in Djokjakarta toegegeven, dat de steden wel gauw bezet zullen zijn, doch men dreigt en zegt: „Hoe lang zullen die steden in handen van de Nederlanders blijven". Er is veel geroep om verschroeide aarde politiek.

„We hopen, dat de bezetting vlug gaat, er een militair gezag wordt ingesteld en er dan zoo spoedig mogelijk een nieuwe Indische regering wordt ingesteld, waar het volk volkomen achter zal staan.

Met hulp van de militairen zal leze regering van mensen uit het land zelf in staat zijn zich te handhaven om na een tijd van overgang zelf alles in handen te nemen tot een mooie toekomst. Zoo zij het.

De berichten moet men goed lezen. Er zijn berichten van het Aneta persbureau, dat van morgen ook nieuws zond direct uit Batavia.

Er is Aneta nieuws via New York. Er is Algemeen Nederlands Nieuws van het persbureau uit den Haag, terwijl de Associated Press als altijd wel héél actief is en een correspondent uit Djokjakarta zoowel als een uit Batavia ons uur voor uur op de hoogte houden van het nieuws in Indië. De toon der Amerikanen is soms niet geheel dezelfde als die van Aneta, doch het is een blijk van vaardige journalistiek om aan beide kanten tegelijk te kunnen zenden.

Door het nieuws heen loopt ook wel eens een overgenomen Reuter bericht niet door ons, maar door persbureaux overgenomen bericht.

Uit de kranten in Nederland blijkt dat volgens „het Binnenhof" het leger op Java van plan is het eiland in drie stukken te snijden, deze tactiek schijnt werkelijk de opzet te zijn en in het Oosten is men er op tien mijl mee klaar gekomen.

Over het aantal doden en gewonden horen we heden niets. De tegenstand schijnt mee te vallen.

In Nederland is geen bijzondere reactie.

In Singapore stond Sjahrir op het vliegveld, hij is altijd gezien als de ware middelaar, nog in de verklaring van Beel, die we gisteren publiceerden, meenden we te moeten lezen, dat de minister president de tegenstelling tussen Sjahrir en Soekarno bedoelde, nu blijkt er niets meer van die tegenstelling. Sjahrir wil de landen Indië, Australië of Engeland tot interventie bewegen, via de veiligheidsraad van de Verenigde landen.

Intussen heeft Nederland daar ook een verklaring afgelegd.

In de wereldpers zien we, algemene reactie. Er is natuurlijk geen enthousiasme voor politieactiviteit, dat is er nergens. Uit Londen bericht men, dat er wel een verzoek bij de Veiligheidsraad zal worden ingediend door Australië of Brits Indië.

In Australië was altijd een groep van havenarbeiders, wier optreden anti-Nederlands moet heten, zodat Australiërs particulier daar soms excuse voor vroegen.

Het wereldnieuws is niet schokkend. Er is reeds sprake van commissarissen voor West en Oost Java.

LAATSTE BERICHTEN:

In Oost Java ontmoette de troepen die in Banjoewangi aan land kwamen de troepen van Sitoebondo in Djember.

In West Java nam men de trein verbinding van Buitenzorg naar Tjiandjoer.

In Sumatra bezette men heel de strijd om Padang en trok vanuit Medan op. Vijf dorpen werden genomen bij Soerabaja.

Op weg naar Djokjakarta nam men de plaats Oengaran Toetang.

Nieuws van overal

PRAVDA.

In de Pravda verscheen een artikel over personen die de geheimen van de staat opgewetenloze wijze bekend maken. Men moet zich herinneren dat sinds het einde van de oorlog, de ondermijnende activiteit van vreemde spionnen. Het artikel wijst erop dat onlangs een wet is verschenen waarbij hij of zij die dergelijke daden pleegt, tot twintig jaar gevangenis veroordeeld wordt (Moskou, (AP) 22.7).

LAKE SUCCESS.

De Amerikaanse vertegenwoordiger, Hessel Johnson, maakte zijn beklaag over het feit, dat Albanië nog geen antwoord heeft gegeven op een brief van 5 Juli waarin om inlichtingen gevraagd wordt. Hij noemde dit gebrek aan beleefdheid en zodoende moest het onderzoek tot nader worden uitgesteld. De Verenigde Staten waarschuwden de Balkan Staten om toch niet te weigeren mee te helpen met de voorgestelde commissie van toezicht in Noord-Griekenland, want dan zou de veiligheidsraad tot strafmaatregelen moeten overgaan en Johnson wees met dreigende stem op het zesde hoofdstuk van het charter der Verenigde Landen.

Ook wees hij op hoofdstuk zeven wat voorziet in een mogelijkheid van sancties en van militaire actie. Johnson nam het Franse amendement over, waarbij gezegd wordt dat de toestand in de Balkan een bedreiging is voor de vrede (Lake Success).

CHINA.

De Noordamerikaanse Luitenant Generaal Wedemijer, kwam in Nanking aan met een speciale zending van Truman. Hij zal verschillende conferenties houden met de generaal en morgen zal hij conferen met Chiang Kai Chek. De resultaten van deze conferentie zullen naar men meent de houding bepalen van Amerika ten overstaan van de Chinese politiek (Nanking, (AP) 22.7.)

Maj. Gen. Albert C. Wedemeyer.

Laatste nieuws

INDISCH NIEUWS 23 JULI
(AP)

De A.P. correspondent in Batavia meldt, dat Djokja Karta het object van een airraid was. Tegen de middag werd de stad door vier bommenwerpers bestookt. Het afweergeschut schoot een vliegtuig neer. Het radiostation had de laatste twee dagen last van storingen, doch het was vandaag weer goed te beluisteren.

Uit Londen komt het bericht, dat óf Australië óf misschien Brits Indië de zaak van Indië voor de Verenigde Landen zal brengen.

Het was voor de tweede maal, dat Djokja-Karta gebombardeerd werd.

De radio meldde, dat er tien bommen op Garoet geworpen werden een plaats 30 mijl van Bandoeng. Dit geschiedde in twee aanvallen, er zijn onder de Chineese bevolking veel slachtoffers te betreuren.

Het bulletin van de Indonesiërs meldde, dat er vijftien aanvallen op Cheribon gedaan werden, waarbij raket vliegtuigen de stad bestookten.

Twee vliegtuigen zouden zijn neergehaald, bij Pandaan in Oost Java en Soemedan in West Java.

Madioen werd ook gebombardeerd.

Nederlandse correspondenten met het leger metrekkend, melden, dat de laatste tegenstand van de Indonesiërs bij Soekabo een punt aan de spoorweg 15 mijl van Bandoeng gebroken werd. Batavia is geheel intact in handen van de Nederlanders gekomen, de eerste trein door de Nderlanders bemand kwam spoedig dat de bezetting in Soekaboemi aan.

Uit Djokjakarta meldt een telegram, dat een hooge militair vertelde, dat de Nederlanders op de Zuidkust landden te Leomadjang, deze stad geeft toegang tot Malang. Dit rijke suiker gebie zal wel spoedig in handen zijn van de Nederlanders, evenals ook Oost Java.

BEVIN OVER INDIË.

In het lagerhuis sprak Bevin ook over Indië en zeide zoo spoedig mogelijk een oplossing te zullen zoeken.

Hij wees er op, dat er verschillende oplossingen mogelijk zijn en op dit ogenblik kon hij niet verklaren of de kwestie het best en het meest geschikt door de veiligheidsraad zou opgelost kunnen worden. (Leiden, (AP) 23 Juli).

van de Heren Jhr. Ir. J. E. van Heemskerck van Beest en Mr. Dr. M. F. da Costa Gomez, die naar Nederland vertrokken.

Curaçao

SCHEEPSBERICHTEN.

22 Juli 1947.

Alcoa Corsair van La Guayra; Prinsontijn van Sta. Martha; Plato naar Hbiti; Alcoa Corsair naar Kingston; Santa Rosa van New York; Seaboard Pioneer van Pto. La Cruz; Santa Rosa naar La Guayra.

BEZOEK UIT VENEZUELA.

Hedenmorgen zijn met het K.L.M.-vliegtuig uit Venezuela te Curaçao aangekomen de heren Jose Morabell en Cardozo Blanco Adrianza, resp. Chef van het Nederlands informatie bureau te Caracas en Chef van de pers en publiciteitafdeling van het ministerie van binnenlandse zaken te Caracas. Verder kwamen een viertal journalisten van de voornaamste bladen van Venezuela mede. Dit bezoek heeft verband met de onthulling van het standbeeld van Simon Bolivar, welke onthulling morgen plaats zal vinden.

MOEILIJKHEDEN IN DE HAVEN.

Nadat gisterenmorgen enkele moeilijkheden over de sociale positie van de zgn. voormannen werkzaam bij de K.N.S.M. door bemiddeling van de heer C. Casiano daartoe door de voormannen uitgenodigd, gunstig konden worden opgelost, ontstonden er hedenmorgen ook moeilijkheden bij de bootwerkers bij dezelfde maatschappij. Ook deze groep kwam advies inwinnen bij dezelfde instantie. Naar wij hopen zal de conferentie tegen twaalf uur uitgeschreven, ook hier de oplossing brengen.

PERSBERICHT.

Namens Zijne Excellentie den Heer oGuverneur heeft Ir. J. F. Groote Zaterdagavond op het vliegveld Hato afscheid genomen

EEN EEUWFEEST OP BARBER.

De school van Barber bestaat dit jaar honderd jaar. Curaçao is zo gelukkig geweest een Mgr. Niewindt te bezitten, die reeds in het jaar 1842 Zusters uit Nederland liet overkomen om op het Brionplein met een school te beginnen. Het was de eerste Nederlandse Zustercongregatie, die het aandurfde naar de Missielanden te vertrekken.

Vijf jaar nu, nadat de Zusters hierop Curaçao aankwamen begonnen zij ook op Barber wat les te geven. Stelt U dat voor, in die tijd. Die goede zorg van Mgr. Niewindt moet herdacht worden.

Veel kinderen kwamen er niet, omdat er veel niet konden komen... Ze moesten werken in de cunucu en het zou nog tot Gouverneur van Lansberg duren, dat de heren „van de plantages een wet zagen waardoor ze verplicht waren de mensen twee uur kans te geven, wat onderwijs te krijgen. Men hing af van de „good will". Het onderwijs was natuurlijk zeer primitief onder zulke omstandigheden. Er waren wat boekjes klaar gemaakt door Pastoor Putman van Santa Rosa, om de kinderen wat rekenen en schrijven te leren. We weten weinig van het werk der Zusters die eerste vijftig jaar. Op andere plaats zien we, dat als de heren van de cunucu goed genegen waren de „bomba" de kinderen kwam brengen. Op Bonaire ging men zelfs tweemaal per dag les geven om zo die armen ook kans te geven een graantje mee te pikken. Godsdienstonderricht was natuurlijk ook een voornaam onderdeel van dit onderwijs. Mgr. Niewindt deed tweemaal een poging, om wat grond te krijgen rond zijn kerken om zodoende na de emancipatie over te kunnen gaan tot het vormen van dorpen, zodat het onderwijs gemakkelijker zou gaan, en de kinderen geregeld zouden kunnen komen. Dit verzoek vond geen gunstig onthaal zoals zovele van zijn ideeën werden afgewezen. Na 1863 was de toestand niet ideaal, men bleef ver weg wonen, er waren tijden van ellende, kinderen werden niet naar school gestuurd, daar er gebrek aan kleren was.

Met alle macht werd de mensen door de Pastoor op de plicht gewezen de kinderen naar school te sturen, opdat ze in de eerste beginsel en wat onderricht zouden komen ontvangen. In de jongste tijd worden de resultaten steeds beter door het goed naar school komen in de moderne tijd.

De oude Mama None kon de laatste jaren, dat zij leefde, zij werd bijna honderd jaar, nog getuigen, dat ze de volgende regel als kind op school op de lei moest schrijven. „Een kind dat te laat op school komt schaadt het onderwijs". De term was wel wat officieel, doch het zal wel danig goed zijn uitgelegd, dat deze oude vrouw dat nog zó goed wist. Langzaam kon men de kinderen van de parochie zelf opleiden tot kwekelingen en vierde rangers, die nog verschillende bij actes gingen halen als handwerken en gymnastiek. Voor de jongens bracht de ambachtschool een mooie toekomst. (Jammer was echter, dat de voorbereidende klas voor de ambachtschool tijdens de oorlog moest vervallen).

Eens bracht een Minister een bezoek aan Barber en ziende het prachtige werk dat de Zusters daar verrichten zond hij later een decoratie van H.M. de Koningin voor een der Zusters.

Onze gelukwensen. Semper adilanti.

SPORT

LAWN TENNIS.

Uitslag der halve eindprijs dames enkel:

Mevrouw L. van der Kwast slaat Mevrouw Nebbeling met 6—4; 6—1.

Mevrouw Weniak slaat Mevrouw Noordhoek-Hegt met 6—2; 6—4.

Het bestuur deelt ons verder mede, dat de wedstrijd voor de halve eind prijs heren, welke hedenmiddag door de heren Oscar Salas en Tjin A Djie gespeeld zou worden, geen doorgang vindt.

BEKENDMAKING

(Aanvullende Beschikking No. 3766 dd. 7|7|47).

I. Als prijs tegen welken de navolgende goederen op het eiland Aruba ten hoogste mogen worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, vast te stellen:

a. „DE KOSTPRIJZEN VAN DEZE GOEDEREN VERMEERDERD MET DE WINSTBEDRAGEN WELKE VOOR DEN GROOTHANDEL EN DEN KLEINHANDEL RESPECTIEVELIJK ACHTER DE GENOEMDE GOEDEREN AANGEGEVEN ZIJN".

b. „VOOR DE HIERIN GENOEMDE GOEDEREN WELKE IN GROOTERE OF KLEINERE VERPAKKINGEN VOORKOMEN DAN HIERIN AANGEGEVEN, MOETEN DE RESPECTIEVE WINSTBEDRAGEN VOOR DEN GROOTHANDEL EN DEN KLEINHANDEL NAAR VERHOUDING TOT DE HIERIN VASTGESTELDE WINSTBEDRAGEN WORDEN BEREKEND".

	in den Groothandel	in den Kleinhandel
1. MACARONI, SPAGHETTI, VERMICELLI:		
per karton van 7 Amerik. pond	f. 0,60	f. 2,00
2. THEE: per 1 Kg:	„ 0,25	„ 0,75

II. Te bepalen, dat bij het toepassen van de hierin aangegeven winstbedragen, de volgende limieten in acht moeten worden genomen, t.w. voor den groothandel en den kleinhandel respectievelijk de minima 5% en 15% en respectievelijk de maxima 15% en 50%.

III. Te bepalen, dat deze Beschikking in werking treedt op den 15den Juli 1947 op welk tijdstip de in Beschikking 3766 van 7den Juli 1947 genoemde Macaroni, Spaghetti en Vermicelli in de onder lit I sub II omschreven verpakking door den Gezaghebber van Aruba vervalt.

De Gezaghebber van Aruba

Mr. L. C. Kwartsz.

ARUBA

EXCURSIE PER VLIEGTUIG NAAR SURINAME.

Men schrijft ons:

Onder leiding van de Ver. „Suriname" te Aruba zullen een tachtigtal personen, merendeels Surinamers per gecharterd DC 4 vliegtuigen der KLM een excursie naar Suriname organiseren.

Volgens een uitgegeven circulaire wordt het vliegen per KLM aanbevolen als „even veilig te zijn als een baby in Moeders armen".

De vliegtuigen zullen in de nacht van 29 Augustus van hier vertrekken, terwijl de terugtocht in 2 etappes zal plaats vinden, nl. na 2 en na 4 weken. De KLM heeft een aanzienlijke prijsvermindering toegestaan, en is de animo voor deze excursie dan ook zeer groot.

Zoals allen weten belooft het Koninginnefeest dit jaar in Suriname iets groots te worden, want behalve gasten uit Curaçao en Aruba, worden er ook veel excursiegangers van Demerara verwacht.

Er bestaat, naar wij vernemen, nog steeds gelegenheid om zich aan te melden aangezien er een beperkt aantal plaatsen nog onbezet zijn, en wel te Aruba bij de Heren J. R. A. Simoons te Oranjestad, en H. M. Nassy te Lagoheights, terwijl men zich op Curaçao kan wenden tot de HH. Edw. Raghunath en G. Veira, die gaarne meerdere inlichtingen zullen verstrekken.

—:—

Constateerde een politiepatrouille een vechtpartij tussen twee zeelui. Door de patrouille zijn zij van elkander gescheiden waarna proces-verbaal tegen hen is opgemaakt.

—:—

Verzocht de vrouwspersoon J. politiehulp aangezien een buurman een vrouw wilde vermoorden. Bij aankomst van de politie bevond zich een mans- en een vrouwspersoon in een huis Zeewijk 79. De man had twist gehad met de vrouw (zijn concubine) en haar geslagen. Allen verkeerden onder den invloed van alcoholhoudende drank.

—:—

Constateerde de politie dat gevechten werd in de Rembrandtstraat. Toen de politie bij de vechtenden verscheen, vluchtten enige mans- en vrouwspersonen weg.

Een van hen werd gegrepen. Hij had een zeeman met een volle bierfles geslagen waardoor deze verscheidene wonden aan zijn hoofd had gekomen. De dader is overgegeven aan de recherche terwijl het slachtoffers naar het hospitaal is gebracht.

—:—

Verzocht de vrouwspersoon M. Th. politiehulp aangezien haar man haar in haar onderkleding de strakt had opgejaagd en haar had bedreigd met een hamer. Toen de politie ter plaatse kwam troffen zij de man in zijn woning aan. Hij had twist gehad met zijn vrouw. Beiden zijn door de politie aangemaand om zich rustig te gedragen. De vrouw is hierop weer in haar woning gegaan.

—:—

Had een aanrijding plaats op de Lloyd G. Smith Boulevard tussen de vierwielige motorrijtuigen, luxe auto 1410-A en vrachttruck 2401-A. De luxe auto werd aan de rechterzijde vrij ernstig beschadigd. Deze aanrijding ontstond, doordat de bestuurder van vrachttruck 2401-A achteruit reed en draaide op de weg, zonder de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen.

—:—

Werd telefonisch gemeld, dat ter hoogte van Seroe Patrisji een stuk cunucu in brand stond. Onmiddellijk rukte de brandweer uit en slaagde er spoedig in de brand met klein materiaal te blussen.

—:—

Werd op de nieuwe weg naar Sta. Cruz door een patrouille geconstateerd dat lux auto A-1645 slingerend over de weg reed. Voor deze kon worden aangehouden, reed hij in een cactushaag en kwam zo tot stilstand. Bij onderzoek bleek dat de bestuurder niet in het bezit was van een rijbewijs. Er bevonden zich nog twee personen in het motorrijtuig, die beiden onder de invloed van alcoholhoudende drank verkeerden.

—:—

Verscheen aan de wacht een manspersoon die verklaarde te zijn mishandeld. Hij had een wond in het gelaat en een boven op het hoofd. Na te zijn verbonden, is hij voor verdere behandeling verwezen naar een dokter en voor aangifte van mishandeling naar de Recherche.

—:—

Werden bekeurd:

17 personen terzake openbare dronkenschap; 3 bestuurders.

3 bestuurders terzake het rijden zonder rijbewijs;

3 bestuurders wegens het stilstaan met hun auto naast een ander vierwielig motorrijtuig;

3 bestuurders voor het rijden met oude nummerplaten;

1 bestuurder voor overschrijding der maximum snelheid;

1 bestuurder voor het overboding signalen geven;

1 bestuurder voor het parkeren voor een dwarsstraat;

2 bestuurders van een rijwiel wegens het rijden zonder belasting te hebben betaald;

5 personen wegens vechten op de openbare weg;

1 persoon voor het wateren op de openbare weg.

BEKENDMAKING.

De Deviezencommissie maakt bekend, dat voor het bestellen van goederen in **Canada en Brazilie,** gerekend te zijn ingegaan den 1sten Juli 1947, geen deviezenquotum meer vereischt is.

Alle bestellingen dienen echter door haar VOORAF te worden goedgekeurd.

De Voorzitter,
Mr. H. J. M. Hoogeveen
De wnd. Secretaris,
H. L. Braam

Kennisgeving

Door deze deelen ondergeteekenden aan den Handel mede, dat zij met ingang van 16 Juli j l. den Heer:

Hiddo Mulder

benoemd hebben tot Algemeen Procuratiehouder van hun concern.

Curacao, 23 Juli 1947.

BAIZ AGENTUREN N. V.

Gouvernement van Curaçao.

De Gouvernements - Secretaris roept gegadigden op voor den administratieven dienst bij het Gouvernement van Curacao.

Vereischten: Bezit Mulo- of A.M.S.- diploma

Aanvangsbezoldiging voor hen, die in het bezit zijn van een Mulo - diploma:

f 1320. — plus f 708. — duurtetoeslag

Aanvangsbezoldiging voor hen, die in het bezit zijn van een A. M. S. - diploma:

f. 1800. — plus 900. — duurtetoeslag.

Verhoogingen als in de Bezoldigingsregeling voor geschreven

Indiensttreding zoo spoedig mogelijk.

Schriftelijke sollicitaties te richten aan den Gouvernements-Secretaris.

3—1

CURAÇAO

GEORGE VAN RENESSE.

Eergisterenavond gaf de Nederlands pianist George van Renesse een pianorecital in het theater Roxy. Welk een verschil van muzikale mentaliteit bij het luisterend publiek heden en een jaar geleden. We menen, dat het omstreeks de jaren 1935 en 1938 geweest is, dat het Trio Renesse op Curaçao met een buitengewoon mooi klassiek program optrad, waarvoor nauwelijks een 45 of 50 tal luisteraars te vinden waren; we herinneren ons nog, hoe de Heer Gronemeyer als vertegenwoordiger van de Curaçaose Kunstkring bij het afscheid zijn excuus aanbood voor het nog op Curaçao verblijvend onontwikkeld publiek.

En eergisterenavond? Roxy was zo goed als uitverkocht, ondanks de tamelijk dure prijzen; Renesse speelde voor een hoogst dankbaar publiek. Zijn muzikaal program bestond uit werken van Mozart, Schubert, Chopin, Brahms en Cesar Frank, terwijl hij als toegift een voor piano bewerkte Cheral van Bach speelde.

Toch is de ingehouden beheerste wijze, waarop van Renesse de Sonate 3 van Mozart en Schubert speelde nog iets, waaraan velen van onze luisteraars moeten wennen, want alles, wat effectbejag beoogt, is dezen pianist vreemd van Renesse is totaal afkerig, om zijn succes en applaus met goedkope trukjes te behalen. Bovendien is zijn muzikaal temperament van geheel andere aard dan van den brillanten Fransman Layonnet, die we een maand geleden hoorden. Hierbij willen we in het geheel niets afdingen op beider spel; maar het gaat bij een muzikale vertolking hetzelfde als bij voordracht van gedichten of bij het houden van redevoeringen. In het Latijn is er een spreekwoord, dat zegt: „Alius sic, alius sicibat"; dat betekent: de ene doet het met zijn geaardheid, en een ander met de zijne.

Renesse heeft ons het meeste geboeid met het laatste gedeelte nl. met de Choral en Fugue van Frank en niet te vergeten met zijn toegift nl. de voor piano bewerkte Choral van Bach. Het was een uitstekend idee om dit werk van Cesar Frank toe te lichten met een korte verhelderende uiteenzetting.

Muzikaal Curaçao heeft zijn verzuim van 10 jaar geleden eergisterenavond ruimschoots goed gemaakt. Is dit de enige avond, die de Curaçaose Kunstkring aanbiedt? Werkelijk Renesse heeft ons een muzikale honger gegeven. Laat ons profiteren zolang we dezen Nederlandsen kunstenaar nog in ons midden hebben.

R.

DIE VERRE REIZEN MAAKT KAN VEEL VERTELLEN.

Uit een intervieuw met de heer Rost Omnes, hoofddirecteur van Hollandse Bank Unie.

Over zijn verblijf op Curaçao sprekend vroeg men hem het volgende:

„Na een verblijf van 12 dagen in Caracas vertrok U 27 Maart naar Willemstad (Curaçao). Wij hebben de laatste drie maanden in Nederland vrijwel uitsluitend aandacht geschonken aan Ned. Oost-Indië en het veel omstreden Linggadjati, zodat wij het als een verademing beschouwen nu eens Uw indrukken te mogen vernemen over Ned. West-Indië, over Curaçao en Aruba, welke overzeese gebiedsdelen het Moederland direct na de bevrijding zoveel steun hebben geschonken."

„De toestand in Curaçao vind ik bijzonder goed. Voor het allergrootste deel is dit te danken aan de olieraffinaderijen. Deze verschaffen constant werk en keren grote bedragen aan loon uit, waardoor een goede koopkracht ontstaat. Het ziet er niet naar uit, dat het raffinagebedrijf in de toekomst zal verminderen. Venezuela zal slechts in staat zijn een klein gedeelte van zijn eigen productie zelf te raffineren.

De typische economische structuur van Curaçao levert echter ook zijn moeilijkheden op. Het land zelf brengt practisch niets voort. Voor levensonderhoud moet alles worden ingevoerd en daarom is het land in velerlei opzicht op Amerika georiënteerd. Het heeft dollars nodig voor de financiering ven deze import. Voor de dochtermaatschappij der Standard Oil, de Lago Oil and Transport Cy., levert dit geen moeilijkheden op, doch de dochtermaatschappij der Koninklijke Shell betaalt in Ponden in verband met een overeenkomst, welke in Nederland werd gesloten. Hierdoor ontstaat er in het land een zekere krapheid aan dollars, wat van Ponden niet bepaald gezegd kan worden. Een oplossing van dit vraagstuk*) lijkt voor Curaçao van groot belang te zijn."

*) Een economische missie uit Curaçao heeft over deze aangelegenheid inmiddels besprekingen gevoerd in Engeland en Nederland. De omstandigheden in aanmerking genomen is men over de daarbij bereikte resultaten tevreden.

Kamer van Koophandel en Nijverheid.

Op het kantoor der Kamer ligt voor belanghebbenden ter inzage een lijstje van door de U.S.A. aan Curaçao verleende allocaties voor het derde kwartaal 1947 van de artikelen: **vetten, oliën en zeep.**

De Secretaris.

Plannen voor West-Indie

Als niet alle tekenen bedriegen dan staat West-Indië op de drempel van zeer grote, zeer verstrekkende veranderingen. Onder West-Indië verstaan we dan de grote en kleine Antillen, alsmede de delen van het Zuid-Amerikaanse vasteland, die nog onder bestuur staan van Europese naties. Met West-Indië bedoelen we, om een nieuwe en meer kenmerkende term te gebruiken, het „Caraïbisch areaal", dat zich van de Atlantische Oceaan tot de Pacific uitstrekt, in het midden van Amerika.

Reeds tijdens het bewind van het conservatieve cabinet Churchill werden in Engeland geluiden vernomen, die er op wezen, dat zich ook in het Caraïbisch gebied belangrijke veranderingen zouden voltrekken. De toenmalige „Secretary of State", Colonel Stanley, won het hart der West-Indiërs toen hij zeide, dat de toekomst van West-Indië slechts door de West-Indiërs zelf bepaald zou worden. Hij was het ook, die, in Brits West-Indië, dat behalve uit Brits Guyana en Brits Honduras, op het vasteland van Zuid-Amerika uit een groot aantal in de Caraïbische zee verspreide eilanden bestaat, de federatieve gedachte bevorderde toen hij, op 14 Maart 1945, in een memorandum aan de Gouverneurs van dit gebied, de wenselijkheid van nauwere samenwerking tussen de West-Indische eilanden onderstreepte.

Ondertussen was ook reeds in de Verenigde Staten een, meer nationaal geörienteerd federatiestreven ontstaan, dat vorm en inhoud verkreeg op de zo belangrijke conferentie, die in 1944 op de „Howard University" te Washington werd gehouden.

De arbeidersbeweging in West-Indië, die reeds voor, maar vooral tijdens de oorlog in West-Indië een minder plaatselijk en meer regionaal karakter verkreeg, bevorderde op haar beurt het streven naar coöperatie en federatie.

Terwijl tenslotte de oprichting van een Engels-Amerikaanse Caraïbische commissie, tijdens de oorlog, welke organisatie conferenties belegde, waaraan vertegenwoordigers uit geheel „Caribia" deelnamen, niet in de laatste plaats invloed had op de neiging om, deze door verschillende mogendheden bestuurde eilanden en vastelanden te verenigen.

MR. GREECH JONES.

De huidige „Secretary of State", Mr. Arthur Creech Jones heeft nu op 14 Januari 1947 een boodschap over deze quaestie aan de Gouverneurs der Britse gebieden gezonden, gevolgd door een memorandum, dat tevens aan de diverse volksvertegenwoordigingen der Brits West-Indië gebieden ter discussie werd afgestaan. In dit memorandum worden vrij duidelijk omlijnde federatieplannen ter tafel gebracht. Een en ander bleek dermate in goede aarde te vallen, dat reeds nu besloten kon worden tot het bijeenroepen van een conferentie, die in September aanstaande, te Montego-baai, een heerlijk toeristenoord op Jamaica, zal worden gehouden. Deze conferentie zal, naar alle waarschijnlijkheid, voor de toekomstige ontwikkeling van West-Indië — ook van Nederlands West-Indië — van grote betekenis zijn. In de eerste plaats hoopt men hier de grondslagen te leggen voor een centraal bestuur van geheel Brits West-Indië, dat o.a. tot taak zal hebben de invoerrechten en inkomstenbelastingen in het gehele gebied te administreren. Tevens zal dit lichaam centraal het verkeer tussen de betrokken gebieden moeten regelen, alsmede zorg moeten dragen voor de defensie van Brits West-Indië. Daarnaast zal het nodig zijn om de administratieve, medische, legale en politiëe diensten in het gehele gebied te unificeren. Teneinde een centrale regering, voor het door ruim twee millioen mensen bewoonde Brits West-Indië, in het leven te kunnen roepen, zou het aanbeveling verdienen om een „Raad voor Brits West-Indië" op te richten, die dan zou kunnen worden samengesteld uit vertegenwoordigers der diverse gebieden.

Tot zover de belangrijkste suggesties, die Mr. Creech Jones in zijn memorandum heeft gedaan. Want meer dan suggesties zijn het niet. De Britse „Secretary of State" heeft, zorgvuldig, zelfs de schijn vermeden, alsof hij de bevolking van Brits West-Indië een bepaald systeem zou willen opdringen. Hij heeft het voor en tegen van de verschillende, eventueel door te voeren, hervormingen in zijn memorandum afgewogen. Hij wees erop, dat bijvoorbeeld de oprichting van een centraal parlement, een „Raad" voor geheel Brits West-Indië, de, in, traditie verankerde locale volksvertegenwoordigingen geheel of ten deel buiten werking stelt. Hij wees er op, dat de vestiging van een centrale, federale regering, met een Gouverneur Generaal aan het hoofd, niet persé noodzakelijk is, maar dat men het ook kan zoeken in de oprichting van centrale organisaties, zoals men bereids in Engels West-Indië, in het comité voor „Welfare and Development" over een lichaam beschikt, dat voor geheel Brits West-Indië plannen ontwerpt op regionale schaal.

Tevens zal het uitermate moeilijk zijn om, indien een centrale federale instantie de inkomstenbelastingen en invoerrechten administreert, tot een redelijke verdeling van die inkomsten te geraken tussen de verschillende gebieden. Daarnaast ziet de Engelse Minister tevens in, dat Brits West-Indië, arme en rijke gebieden kent, zoals in iedere federatie het geval is, hetgeen betekent, dat de rijkeren de financiële zwakkeren zullen moeten steunen. Dit probleem echter hoopt men van Britse regeringszijde te kunnen ondervangen door de in economisch en financieel opzicht minder weerbare territoria met subsidies in eens te helpen.

Het zou echter te ver voeren om in dit artikel op de details van dit Britse plan dieper in te gaan. Belangrijker welhaast is het beginsel, dat de Britse Labourregering er toe bracht om deze hervormingen voor te stellen.

In geheel West-Indië — ook in onze Nederlandse gebieden — wordt een strijd gevoerd om „zelfbestuur". In Britse regeringskringen is nu, ten aanzien van West-Indië, het inzicht gerijpt, dat eenheden, die bewoond worden door tweehonderdduizend of minder zielen, in de practische politiek nimmer zelfstandig kunnen worden. Deze eenheden zijn eenvoudig te klein om een eigen, zelfstandig leven te kunnen voeren. Ten aanzien van internationale vraagstukken zullen zij nimmer zelfstandig kunnen optreden.

De meeste eilanden in Brits West-Indië, alsmede de door de Britten op het vasteland bestuurde gebieden, worden slechts door enkele honderdduizenden zielen — en in vele gevallen door minder — bewoond. Verenigd echter, zo meent men in Britse kringen, kunnen deze gebieden zich op de duur wel een zelfstandige plaats in de wereld veroveren, waardoor de leuze „self-government" meer dan een ijdele klank wordt, maar een reëele betekenis verkrijgt.

Met dit beginsel voor ogen staan wij Nederlanders ogenblikkelijk voor de moeilijke vraag, in hoeverre wij onze, respectievelijk door tweehonderd en door honderdveertig duizend zielen bewoonde Nederlands West-Indische gebieden tot „self-government" kunnen voeren, zelfs al zouden wij Suriname en Curaçao (gelijk tijdens de oorlog eenmaal werd betoogd) onder een eenhoofdig bestuur brengen.

De Britse regering laat echter de oplossing van de problemen, waarmede West-Indië, zo het zich daadwerkelijk wil federeren, geheel aan de West-Indiërs zelf over. Mr. Creech Jones, zal naar alle waarschijnlijkheid in September persoonlijk als „observer" de beraadslagingen op Jamaica volgen. Hij zal echter niet trachten om aan één en ander leiding te geven. West-Indië zal ook in dit opzicht zelf de toekomst in eigen handen moeten nemen.

W.

(Je Maintiendrai).

DE HEER EN MEVROUW
Fontilus Swinkels
geven met grote vreugde kennis van de geboorte van hun dochtertje
Mauritza Ange Regine
22 Juli 1947.
St. Elisabeth Gasthuis.

SOCIEDAD BOLIVARIANA CURACAO.

Het Bestuur van de SOCIEDAD BOLIVARIANA VAN CURACAO deelt hierbij mede aan alle uitgenoodigden voor het bal welke het zich voorstelde te geven in de „Club Curacao" op Donderdag, 24 Juli, des avonds 10 uur, ter eere van de hooge gasten uit Venezuela, dat, gezien de ontwikkeling van den toestand in Nederlandsch-Indie, het Bestuur besloten heeft in plaats van bedoeld bal een RECEPTIE te geven in genoemde clubgebouw op dag en uur voormeld.

Curacao, 22 Juli 1947.

Avondkleeding.

2—1

Sluiten wij 26 Juli ?

Wanneer men in lunchtijd door het centrum van Willemstad zou wandelen, zou men getroffen worden door de algemene rust, die daar heerst. Na de topdrukte van uitgaande scholen en files auto's en bussen, die de kantoor- en winkelmensen naar de koffietael brengen, zijn de straten dan bijkans als uitgestorven. Het levert een sterk contrast op met de anders zo levendige bedrijvigheid, die het stadsbeeld kenmerkt.

Uit deze algemene gedragslijn spreken orde en regel. Deze bemerkt men ook, wanneer 's morgens om 8 uur de zaken openen en om 6 uur 's avonds sluiten. Deze orde doet weldadig aan. Dat ze verkregen is door een overheidsverordening doet daaraan niets af. Voor het stadsbeeld maakt het geen verschil of de daar heersende rust afhankelijk is van een gedwongen of vrijwillige winkelsluiting.

Het ligt voor de hand, dat men bij een gedwongen winkelsluiting bij voorbaat verzekerd is van de algemene navolging. Bij een vrijwillige is het succes afhankelijk van de goede zin der betrokkenen. Overigens is het karakter van beide verschillend. De gedwongen sluiting berust op een overheidsmaatregel, die voornamelijk beoogt het sociale en physieke welzijn van de arbeidende bevolking. De vrijwillige sluiting geschiedt om uiting te geven aan gevoelens van sympathie met een of andere idee. Het is dus de vraag in hoeverre deze idee algemeen wordt aangehangen. Bij de gedwongen sluiting weet winkelier A, dat zijn buurman B ook gesloten heeft. Bij de vrijwillige b.v. ter gelegenheid van een herdenkingsdag, bestaat deze zekerheid niet.

Zo maakt het 5 Mei jl. een merkwaardige indruk te moeten vaststellen, dat er een sterke twijfel sprak uit de weifelende houding van de winkeliers: het was een afvoelen van wat de buurman doet.

Het viel dan ook op, dat de ene zaak in de ochtenduren gesloten was en later op de dag de deur voor het publiek opende en dat andersom een winkel, die 's morgens geopend was, 's middags de luiken neergelaten had. Dat bood een aanblik van verwarring, van een „niet weten wat men wil".

Het is onnodig te zeggen, dat dit weinig overeenstemt met het decorum, dat bij een dag als de 5de Mei, de herdenking van de bevrijding van Nederland van de barbaarse onderdrukking, past. Bovendien is zo een houding de handel niet waardig. Een demonstratie van een idee door een groep heeft alleen betekenis, maakt alleen indruk, wanneer deze algemeen is en geen verdeeldheid en verwarring vertoont.

Wat 5 Mei jl. gebeurd is, was dan ook voor het bestuur van de Curaçaose Vereniging voor de Handel aanleiding om zich tot de leden te wenden door middel van een enquête teneinde hun opvattingen te leren kennen t.a.v. vrijwillige sluiting van winkels en kantoren op de biezondere herdenkingsdagen van 5 Mei en 26 Juli. De bedoeling was vooral om de 26ste Juli a.s. niet wederom dezelfde verwarring te moeten aanschouwen, welke wij de 5de Mei pas hebben moeten waarnemen. Men wil eenheid, eenzelfde gedragslijn van de handel, van het winkelbedrijf en kantoorwezen: of het een of het ander, geen tussenwegen.

De uitslag van de enquête sprak zich algemeen uit voor sluiting op 5 Mei. Doch ten aanzien van 26 Juli waren de stemmen verdeeld.

Zoals vele landen een typisch nationale dag kennen, waarop de burgers een speciaal feit herdenken b.v. „Columbus Day" in de Verenigde Staten van Noord-Amerika, een „Dia de la Raza" voor de Zuid-Amerikaanse landen, zulk een dag, een typische „Curaçao-dag" kennen wij hier niet, en door de afwezigheid hiervan geïnspireerd, nam de St. Thomas Kring het vorig jaar het initiatief een geschikte dag naar voren te brengen, welke als „Curaçao-dag" zou kunnen worden gepropageerd. Diverse data werden geopperd, doch uiteindelijk werd unaniem als de meest geschikte datum uitgekozen 26 Juli, zijnde de dag waarop Curaçao door Alonso de Ojeda werd ontdekt, in het jaar 1499, derhalve een datum, welke men gevoeglijk zou kunnen beschouwen als de geboorte van Curaçao, daar immers met de ontdekking van het eiland een nieuw tijdperk was ingeluid.

Het blijkt, zoals ook door de propagandisten voor deze nationale feestdag ter herdenking van de ontdekking van Curaçao wordt erkend, dat die jonge idee nog moet groeien en nog niet voldoende grond heeft gevonden in het nationale bewustzijn van de Curaçaose bevolking. Zonder een volledige beleving door het volk van Curaçao van deze herdenkingsdag, zou een winkelsluiting een onding zijn.

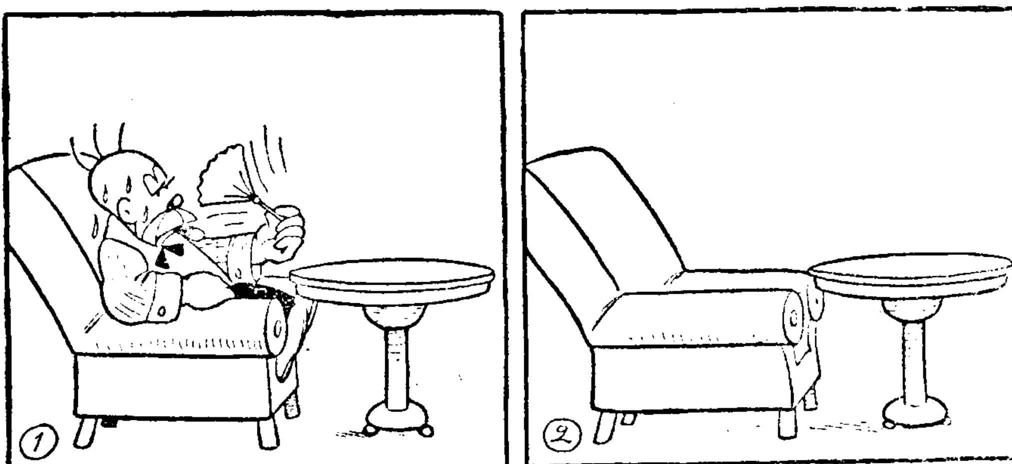
Sluiting van zaken en bedrijven op andere dan de erkende Zon- en Feestdagen — waarop ook de Gouvernementsdiensten gesloten zijn — zou voor het economisch leven ongetwijfeld verlies betekenen. Het hangt van de omvang van het bedrijf af hoe groot dit moet worden geschat. Daarmee moet gezegd zijn, dat men van handel en industrie niet kan verlangen, dat onnodige offers worden gebracht, hetgeen het geval zou zijn wanneer gesloten zou worden zonder redelijke gronden. En dit zou zeker de a.s. 26ste Juli het geval zijn. Daarbij komt nog, dat ook de Gouvernementsdiensten dan niet gesloten zijn.

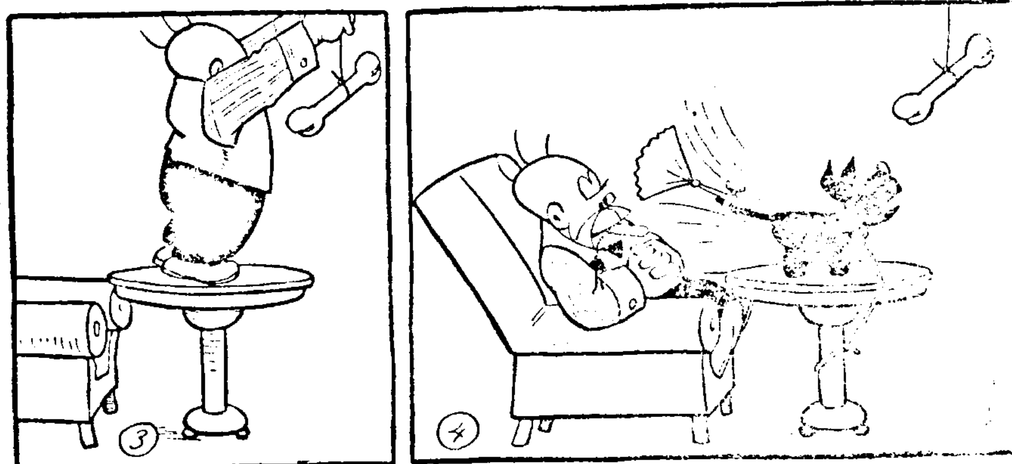
Uit dit alles blijkt, dat we hier nog een afwachtende houding hebben aan te nemen tegenover de ontwikkeling van de betekenis, die de 26ste Juli in de gemeenschap van Curaçao zal gaan innemen. Misschien zal het volgend jaar de bevolking meer vertrouwd zijn gemaakt met de idee van deze herdenking en zal dan wel een algemene beleving kunnen worden geconstateerd.

Thans moet ons advies zijn aan onze leden, en ook aan de niet-leden, om de 26ste Juli a.s. niet te sluiten. Ieder voor zich kan in rivé uiting geven aan zijn gevoelens hoe hij maar wil, doch met zijn zaak naar buiten, verbreke hij niet de eenheid van het stadsbeeld, dat dit jaar op 26 Juli normaal zal zijn en niet zal afwijken van dat van alle andere dagen.

Dus op 26 Juli a.s. zijn onze zaken geopend.

(Maandblad van de handel).

EEN UITVINDING VOOR WARME DAGEN.

Señora Peron

Middelmatige actrice werd machtige „Presidenta".

Eva de Pron heeft eigen departement in Argentijns staatsbeleid. Het idool der proletariërs.

Eva Maria Duarte de Peron geniet een publiciteit, die in de wereld bijna even groot is als die van de Argentijnse dictator zelf. In Argentinië verschijnt er geen krant, die niet eens per dag een foto van haar brengt. Zij spreekt op vakverenigingsbijeenkomsten, bezoekt fabrieken en werkplaatsen, houdt praatjes bij de haard over belangrijke politieke problemen en voert een eigen campagne tegen prijsopdrijving. Door haar kantoren op de bovenste etages van het immense postkantoor van Buenos Aires stroomt dagelijks een groot aantal ministers, politici, ambtenaren en mensen, die een betrekking, kleren, eten of geld verlangen.

Er zijn er, die beweren, dat Senora de Peron evenveel macht heeft als haar echtgenoot. Men fluistert in Argentinië, dat zelfs ministers weinig doen, zonder haar mening te hebben gevraagd en dat haar invloed op de wetgevende macht in Argentinië zéér groot is. Niemand zal ontkennen, dat de eerste dame van het land van de Zilverstroom grote belangstelling heeft voor het werk van haar man en dat hij haar adviezen op prijs stelt.

Drie liefdes.

Zij zelf zegt: „Ik heb drie liefdes, het vaderland, de „descamisados" en Peron". Het is bijna vanzelfsprekend, dat men haar met mevrouw Roosevelt is gaan vergelijken; haar eigen dagblad „Democracia", bracht vorige maand een gehele pagina foto's van Mevr. Roosevelt en overeenkomstige foto's van Mevrouw de Peron. Niet lang geleden was Argentinië een land, waar vrouwen in het openbare leven weinig betekenden. Eva de Peron brak met die traditie en gaf een zo sterke impuls aan de feministische beweging in het maatschappelijk leven van Argentinië, dat het resultaat daarvan nog niet te overzien is. Een van de grote gevolgen zal echter het vrouwenkiesrecht zijn, waarvan zij een fanatiek voorstandster is. Persoonlijk heeft de actieve „Presidenta" tal van senatoren en afgevaardigden bezocht om hen tot haar standpunt over te halen.

Señora Peron gaat overal met haar man mee, ook naar strikt officiële manifestaties. Men zegt in Buenos Aires dat zij de eerste senatrice in het Argentijnse parlement zal worden en ongetwijfeld zou zij millioenen stemmen krijgen bij een verkiezing. Maar ook de positie van minister voor arbeid of sociale zaken is voor haar geschikt, dezelfde positie, waarvan Peron tot de absolute macht klom. Haar popularitejt onder de arbeiders is enorm. Op elke openbare vergadering, waar zij naast haar man verschijnt, krijgt zij even grote ovaties als deze in ontvangst te nemen. Algemeen noemt men haar „la Presidenta", maar Señora Peron zelf ontkent alle politieke ambities, die haar worden toegeschreven. Zij eist voor zichzelf slechts de bescheiden rol op van echtgenote en helpster van generaal Peron. Zij toont haar belangstelling voor weeshuizen, kraaminrichtingen, kindertehuizen, voedsel- en kledingproblemen, distributie van geneesmiddelen en speelgoed. Haar kantoor met 200 employé's is een niet-officiële instelling, waarmee iedereen in Argentinië rekening houdt en van waaruit zij alles regelt, waarmee zij zich wenst te bemoeien. Eva Peron laat zich nérgens buiten houden en Peron heeft voor haar geen geheimen.

Carrière.

Zij werd in Juni geboren in Juni 1916, haar vader stierf toen zij nog zeer jong was. Haar moeder bleef met vijf kinderen achter. Een van haar zusters is nu gehuwd met de politie-president van Buenos Aires, een ander met een senator, haar enige broer Juan is particulier secretaris van Peron. Toen zij 20 jaar oud was wilde zij actrice worden en ging vanuit haar geboorteplaats Junin naar Buenos Aires. Maar zij werd er een van de vele onbekenden, die kleine rolletjes hadden bij de film en de radio-omroep. Haar werkelijke carrière begon op 4 Juni 1943, de dag van de militaire omwenteling in Argentinië. In December van dat jaar ontmoette zij kolonel Juan de Peron, toen nog ondersecretaris van het ministerie van oorlog. Sedert die dag waren zij onafscheidelijk. In dit tijd woonde Peron in een bescheiden flat in het deftige Noordelijk deel van Buenos Aires.

In October 1945 moest de Peron afstand doen van zijn regeringsbetrekking. Hij werd gevangen genomen en naar het eiland Martin Garcia gebracht, doch daags daarop vrij gelaten. Vier dagen later hielden zijn volgelingen een massa-demonstratie en te middernacht was de Peron dictator van Argentinië.

Volksgunst.

Zijn korte val schonk hem gelegenheid zijn ware vrienden te leren kennen: Eva Duarte was een van de eersten, die openlijk hun aanhankelijkheid betuigden. Enkele dagen later trouwden zij burgerlijk in Junin, een maand later ook kerkelijk in la Plata. De Peron houdt zeer veel van zijn knappe vrouw en heel Argentinië leeft met het echtpaar de Peron mee, vooral omdat zij zo een gewoon leven leiden.

De Argentijnse aristocraten, trots als Spaanse grandes, wilden weinig van Senora de Peron weten en nog is zij niet populair in die kringen, zelfs niet bij de militaire vechtjassen. Maar de descamisados, de hemdlozen, dragen haar op de handen. Waar zij nu gaat in Argentinië, stromen de vrouwen samen om haar kleren en juwelen te bewonderen. Talrijke geschenken geven dagelijks uitdrukking aan de dankbaarheid en bewondering van de allereenvoudigste mensen zowel als van hoge diplomaten en ambtenaren. Haar bontmantels zijn beroemd, maar niemand benijdt haar haar kostbare garderobe. Toen zij eens in een fabriek in Buenos Aires een toespaak hield, zei zij tot de meisjes: „Jullie zult ook eens kleren dragen, zoals ik. Denkt niet, dat ik die bontmantels graag draag. Ik zou kleren willen dragen zoals jullie. Maar ik draag dit alleen, omdat mijn positie dat eist. Straks zullen jullie ook in de Colon-Opera op voet van volkomen gelijkheid naast de rijkste vrouwen kunnen zitten. Wij strijden voor de vernietiging van de ongelijkheid tussen jullie en de deftige dames. Jullie bent evenveel waard als zij."

Vrouwe der hope.

Senora de Peron is even actief als haar echtgenoot; zij is altijd, evenals de president, om zeven uur des ochtends op haar kantoor, soms zelfs vroeger en buiten haar kantoorwerk bezoekt zij tal van sociale instellingen, fabrieken en vergaderingen. Thuis is zij de eenvoudige huisvrouw, die dikwerf zelf de traditionele asado (gebraden vlees) voor de president klaarmaakt. Soms gaat zij naar bokswedstrijden, voetbalwedstrijden of basketballwedstrijden. Van haar echtgenoot zegt Eva de Peron: „Ik ben altijd naast hem." De legerautoriteiten hebben hier vaak bezwaren tegen gemaakt, uit hoofde van de overweging, dat vrouwen niet overal haar mannen moeten vergezellen. Toen het Argentijnse leger manoeuvres hield op de vlakten van de provincie Entre Rios, was Senora de Peron te paard en gekleed in witte tennisbroek, rood sportjasje met een doek over haar haren, aan de zijde van haar man.

De haar goed gezinde kranten noemen haar „la Dama de Esperanza", de vrouwe van de goede hoop; zijzelf is bereid om een in betekenis toenemende rol te gaan spelen in de Argentijnse politiek en het werk van haar man voor het Argentijnse vaderland, dat zijzelf altijd noemt „een oase van vrijheid en liefde in een slechte wereld."

(Volkskrant).

Bekendmaking.

I. Als prijs tegen welke de navolgende goederen in de kleinhandel op het eiland Aruba ten hoogste mogen worden te koop aangeboden verkocht of geleverd, vast te stellen, de kostprijs van deze goederen, vermeerderd met het achter elk dier goederen of groep van goederen vermelde winstpercentage:

1. BADCOSTUUMS EN ZWEMBROEKEN.
   a. voor dames en heren met een kostprijs tot f. 5.— p. stuk 37½%
   b. voor heren met een kostprijs van meer dan f. 4.99 p. stuk 52½%
   c. voor dames met een kostprijs van meer dan f. 4.99 maar minder dan f. 10.— ....50 %
   d. voor dames met een kostprijs van meer dan f. 10.— p. stuk ....55 %
   e. voor meisjes en jongens, waaronder te rekenen maten beneden Amerikaans nummer 18 ....45 %
2. BAD- EN HUISJASSEN.......45 %
3. BLOUSES VOOR DAMES EN/OF MEISJES.......45 %
4. BOORDEN VOOR HEREN EN/OF JONGENS.......37½%
5. CORSETTEN, z.g. „STEP-INS", CORSELETTEN, BUSTEHOUDERS en/of GORDELS.
   a. Positie- en/of correctiecorsetten, (mits onder deze benaming door de fabriek aangeduid) 57½%
   b. alle andere soorten ....45 %
6. COSTUUMS, JASSEN en/of BROEKEN (behalve avondkleding voor heren)
   a. voor heren en/of jongens, wit katoen en/of jongens, wit katoen en/of linnen en/of halflinnen of soortgelijk materiaal 37½%
   b. voor heren en/of jongens, alle andere soorten.......45 %
7. DASSEN
   voor heren en/of jongens ....45 %
8. HOEDEN
   a. voor heren en/of jongens.......45 %
   b. voor dames en/of meisjes.......50 %
9. JAPONNEN (behalve nachtjaponnen), JURKEN en of MANTELPAKKEN.
   voor dames en/of meisjes:
   a. katoenen dames en/of meisjes jurken met een kostprijs van minder dan f. 6.—.......35 %
   b. met een kostprijs van minder dan f. 6.—.......37½%
   c. met een kostprijs van meer dan f. 5.99, doch minder dan f. 10.— .... 45 %
   d. met een kostprijs van meer dan f. 9.99, doch minder dan f. 20.— 52½%
   e. met een kostprijs van meer dan f. 19.99.......65 %
   deze percentages gelden ongeacht de kwaliteit, kleur, benaming of bewerking.
10. KINDER- en BABYKLEDING (voor zover in deze beschikking niet anders genoemd), waaronder mede te verstaan artikelen als: kruippakjes, jongenscostuums, babycapes, jongensbroekjes, jongensblouses, kinderdassen, luiers, enz. enz.
    a. met een kostprijs van minder dan f. 4.— per stuk 37½%
    b. met een kostprijs van meer dan f. 3.99, doch minder dan f. 7.— per stuk ....45 %
    c. met een kostprijs van meer dan f. 6.99 per stuk.......60 %
11. KOUSEN
    voor dames en/of meisjes
    a. katoenen soorten in alle kleuren en maten 37½%
    b. alle andere soorten ....45 %
12. NACHTKLEDING
    a. voor heren en/of kinderen 37½%
    b. voor dames ....45 %
13. ONDERKLEDING. (voor zover in deze beschikking niet anders genoemd)
    a. voor dames, met uitzondering van de onder b. en c. van dit lid vermelde artikelen 37½%
    b. damesbroeken en/of directoirs met een kostprijs van meer dan f. 1.99 per stuk, ...45 %
    d. voor heren 37½%
    e. voor kinderen 37½%
14. OVERHEMDEN en SPORTHEMDEN
    voor heren en/of jongens ....35 %
15. REGENJASSEN ....45 %
16. RIEMEN en/of CEINTUURS
    a. voor heren en/of kinderen 37½%
    b. voor dames met een kostprijs van f. 1.50 of minder.......50 %
    c. voor dames met een kostprijs van f. 1.51 of meer.......55 %
17. ROKKEN ....45 %
18. SCHOENEN
    a. voor dames, met lage of z.g. „¾" of „Cuba" hak.......37½%
    b. voor dames, alle soorten afkomstig uit Amerika ....55 %
    c. voor dames, alle soorten van andere afkomst.......50 %
    d. voor heren, alle soorten afkomstig uit Argentinië.......35 %
    e. voor heren, alle soorten van andere afkomst 37½%
19. SOKKEN
    voor dames, heren en/of kinderen 37½%
20. SPORTKLEDING. (voor zover in deze beschikking niet anders genoemd) alle soorten, waaronder mede te verstaan artikelen als: tennis-costuums, voetbalkousen, z.g. „Shorts, „slacks" „slacksuits", „play-suits", etc. etc.
    a. voor heren en/of kinderen.......37½%
    b. voor dames en/of meisjes, met een kostprijs v. minder dan f. 10.— ....45 %
    c. voor dames en/of meisjes, met een kostprijs van meer dan f. 9.99 ....50 %
21. STOFFEN VOOR KLEDING (z.g.) „meter" „yard" goederen)
    a. katoenen stoffen voor heren en/of jongenskleding, alle kleuren) .... 45 %
    b. alle andere stoffen voor heren en/of jongenskleding.......55 %
    c. witte katoenen stoffen voor dames en/of meisjeskleding 45 %
    d. gekleurde katoenen stoffen voor dames en/of meisjeskleding 52½%
    e. alle andere stoffen voor dames en/of meisjeskleding.......55 %
22. WERKKLEDING VOOR HEREN, voor zover in deze beschikking niet anders genoemd, waaronder mede te verstaan artikelen als werkbroeken, werkhemden, ketelpakken enz. enz. ....35 %
23. ZAKDOEKEN .... 45 %
24. AVONDKLEDING VOOR HEREN, waaronder te verstaan complete smokings, dinner-jackets, rok-costuums, smoking en/of dinnerjackets en/of rok-broeken, jassen voor smokings, rok-costuums en/of dinner-jackets en smokinghemden .... 60 %
25. ALLE KLEDINGARTIKELEN voor zover in deze beschikking niet genoemd ....45 %

II. Te bepalen, dat deze beschikking in werking treedt op de 24ste Juli 1947, op welk tijdstip de beschikking No. 1166 van de 25ste Februari 1946 door de Gezaghebber van Aruba vervalt.

De Gezaghebber van Aruba

Mr. L. C. KWARTSZ